

Τα 12 ν.μ. και οι απέναντι ακτές

Του Βασίλη Μούτσογλου

Πληρεξουσίου Υπουργού Α' ε.τ.

Τι θα έκανε η Ελλάδα, αν η Τουρκία ξαφνικά επέκτεινε τα χωρικά της ύδατα στο Αιγαίο στα 12 ν.μ.; Δεν θα δημιουργούσε αυτόματα τις προϋποθέσεις για μια αύξηση των χωρικών υδάτων της Ελλάδας επίσης στα 12 ν.μ.;

Οι απέναντι ακτές της νοτίου Κρήτης, στη Λιβύη, έχουν καθεστώς χωρικών υδάτων στα 12 ν.μ. Επομένως, θα είναι απολύτως δικαιολογημένο η χώρα μας να αυξήσει εκεί, όπως έχει το δικαίωμα από το Διεθνές Δίκαιο, την αιγιαλίτιδα ζώνη της. Σε αντίθεση με το Αιγαίο, εδώ δεν υπάρχει αντίθεση της διεθνούς ναυτιλιακής κοινότητας. Ακόμη, αυτή η επέκταση δεν αντιτίθεται στην αρχή της επιείκειας – equity, την οποία προβάλλει η Τουρκία κάθε φορά που το Διεθνές Δίκαιο δεν την ευνοεί. Η Τουρκία είναι μακριά, και η ΑΟΖ του Τουρκολιβικού Μνημονίου είναι απλώς ένα γελοίο ανέκδοτο που δεν ταιριάζει στη σοβαρότητα ενός κράτους όπως η Τουρκία, κάτι που θα έπρεπε να της επισημαίνεται κάθε φορά που αναφέρεται σε αυτή.

Η περίπτωση των 12 ν.μ. ισχύει και για το σύμπλεγμα του Καστελόριζου, σύμφωνα πάντα με το Διεθνές Δίκαιο. Επιπρόσθετα, τόσο η βόρεια ακτή του, προς την Τουρκία, όσο και η νότια προς την Αίγυπτο έχουν απέναντί τους καθεστώς 12 ν.μ. Η παραίτηση από τη δυνατότητα αυτή μπορεί να θέσει σε κίνδυνο και την όποια ΑΟΖ θα του αναλογούσε προς τον νότο. Προς αυτή την κατεύθυνση κινήθηκε προφανώς και η δημιουργία οικολογικού πάρκου της Τουρκίας γύρω από το σύμπλεγμα. Κάτι που επίσης πρέπει να επισημαίνεται.

Ακόμη, το οικολογικό πάρκο στο βορρά μπορεί να αποτελεί ένδειξη της επιθυμίας της Τουρκίας για χωρικά ύδατα 12 ν.μ. στην Ίμβρο και στον κλειστό κόλπο του Ξηρού. Θα μπορούσαμε να το αποδεχθούμε με αντίστοιχη αύξηση των χωρικών υδάτων στη Λήμνο και στη Σαμοθράκη. Εναλλακτικά, στο χώρο που απομένει μετά τον καθορισμό των πάρκων της Τουρκίας στην περιοχή, να κηρύξει και η Ελλάδα οικολογικά πάρκα. Οι απλές διαμαρτυρίες και μάλιστα σε ώτα κωφευόντων (όπως έχει επανειλημμένα αποδειχθεί) δεν αρκούν.